

พระร่วงจำลองบูชา รุ่น ๑๐๐ ปี
สูง ๒.๔๕ เมตร จำนวน ๔ องค์

พระร่วงโรจนฤทธิ์ ครบ ๑๐๐ ปี

วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พระร่วงรางปืน รุ่น ๑๐๐ ปี

เจริญมนต์พระคาถา

" ชินบัญชร "

พระร่วงใบมะยม

อานุภาพวัตถุมงคล

วัตถุมงคล เป็นชื่อที่ผู้นิยมสะสมไว้สักการะบูชา คำว่า "วัตถุ" ในที่นี้ หมายถึง พระรัตนตรัย ในคำว่า "วัตถุตตะยัง" มงคลคือสิ่งที่นำความเจริญมาให้แก่ผู้ที่สักการะบูชา ดังนั้น คำว่า "วัตถุมงคล" ก็คือ พระรัตนตรัยที่นำความเจริญรุ่งเรือง มาให้แก่ผู้ที่มีไว้สักการะบูชา

วัตถุมงคล นอกจากนำความเจริญรุ่งเรืองมาให้แล้ว ยังมีอานุภาพต่าง ๆ อานุภาพก็คือความยิ่งใหญ่ ผู้เป็นเจ้าของวัตถุมงคลหากประสงค์จะให้ความยิ่งใหญ่บังเกิดขึ้นแก่ตน ต้องสักการะบูชาพระรัตนตรัย วันละ ๕ ครั้ง

๑. เวลาตื่นนอน ไหว้พระรัตนตรัย
๒. เวลา ๘ โมงเช้า ไหว้พระรัตนตรัย
๓. เวลา ๑๒ นาฬิกา ไหว้พระรัตนตรัย
๔. เวลา ๑๘ นาฬิกา ไหว้พระรัตนตรัย
๕. เวลาก่อนนอน ไหว้พระรัตนตรัย

ขอให้ท่านผู้เป็นเจ้าของวัตถุมงคล "สมเด็จพระร่วงองค์อินทร์เทวราช รุ่นทศพร และเหรียญหล่อพระร่วง รุ่นปิดทอง" กราบไหว้พระรัตนตรัยวันละ ๕ ครั้ง จะเกิดความเป็นสิริมิ่งมหามงคลแก่ตนตลอดกาล

คำนำ

พระร่วงโรจนฤทธิ์ ศรีอินทราทิตย์ธรรโมภาส มหาวชิราวุธราช ปูชนียบพิตร ประดิษฐานอยู่ ณ พระวิหาร ด้านทิศเหนือขององค์พระปฐมเจดีย์ นับตั้งแต่ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ ได้โปรดเกล้าฯให้อัญเชิญมาประดิษฐาน เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๘ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเวลาครบ ๑๐๐ ปี ตั้งแต่วันที่ประดิษฐานแล้วเสร็จ ก็มีพุทธศาสนิกชนจากทั่วโลก ประชาชนทุกระดับทุกฐานะ ได้พากันมากราบไหว้สักการะบูชากันเป็นประจำทุกวัน

สำหรับในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ จนถึงประชาชนสามัญชนคนธรรมดา ก็มากราบไหว้บูชากันเนืองนิตย์

ส่วนต่างประเทศ ก็มีประชาชนทุกระดับทุกชั้นทุกวรรณะเช่นกัน มีตั้งแต่ พระราชามหากษัตริย์ ประธานาธิบดี และผู้นำในต่างประเทศหลายประเทศ มากราบไหว้บูชาสักการะองค์พระร่วงโรจนฤทธิ์

ผู้เขียนจำได้ว่า เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖ **สมเด็จพระราชาธิบดีฮุสเซน พระมหากษัตริย์แห่งประเทศจอร์แดน** ได้มาจุดธูปเทียน กราบสักการะพระร่วงโรจนฤทธิ์

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้เขียนได้เดินทางไปประเทศเยอรมันนี ยังได้พักที่สนามบินประเทศจอร์แดนทั้งไปและกลับ เป็นการระลึกถึงเจ้าของประเทศจอร์แดน ที่ผู้เขียนเคยได้ต้อนรับ

ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ **สมเด็จพระมหาจักรพรรดิแห่งประเทศญี่ปุ่นพระองค์ปัจจุบัน** ได้มาสักการะพระร่วงโรจนฤทธิ์ และเข้าสักการะพระประธานพรในพระอุโบสถ ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ต้อนรับ และนอกจากนี้เท่าที่ทราบ เมื่อมี พ.ศ. ๒๕๐๗ ยังมี **สมเด็จพระราชินีนาถยูเลียนา เจ้าชายแบร์นฮาร์ด และเจ้าหญิงเบียทริกซ์ (พระอิสริยยศปัจจุบัน สมเด็จพระราชินีนาถเบียทริกซ์) แห่งประเทศเนเธอร์แลนด์** ได้เสด็จมาสักการะพระร่วงโรจนฤทธิ์

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๘ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๑๐๐ ปี เป็นปีมหามงคล ทางวัดพระปฐมเจดีย์ จะได้จัดพิธีฉลองสมโภช กำหนดในวันที่ ๑-๒-๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และจัดสร้างวัตถุมงคล เพื่อความเป็นมงคล ไว้เป็นที่ระลึก มีดังนี้

๑. พระร่วงจำลองบูชา สูง ๒.๔๕ เมตร จำนวน ๔ องค์

๒. พระร่วงบูชา สูง ๑๕ นิ้ว จำนวน ๙๙๙ องค์

๓. เหรียญพระร่วงรางปืน เนื้อระฆังมีเกร็ด ๒ พิมพ์ๆ ละ จำนวน ๑๐,๐๐๐ องค์

๔. เหรียญพระร่วงใบมะยม เนื้อโลหะพิเศษ จำนวน ๒๐,๐๐๐ องค์

เพื่อมอบให้ผู้ศรัทธาได้นำไปบูชาเพื่อความเป็นมงคลแก่ชีวิตและครอบครัว

จึงนับได้ว่า กาลเวลาล่วงมาถึง ๑๐๐ ปี ของพระร่วงโรจนฤทธิ์ ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกาล มหามงคลที่เราพุทธศาสนิกชนทั้งหลายจะได้รับโดยทั่วกัน

ขออำนวยอวยพรให้ท่านทั้งหลาย ที่มากราบไหว้สักการะบูชาองค์พระร่วงโรจนฤทธิ์ จงได้รับพรพระร่วงโดยทั่วกัน

ขอให้อายุยืนนาน ขอให้ลูกหลานร่ำรวยมีชื่อเสียง
ขอให้ครอบครัวมีความสุข ขอให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง
ตลอดกาลเป็นนิตย์เทอญ สถา โสตถี ภวันเต เต ฯ

(พระธรรมปริยัติเวที)
เจ้าคณะภาค ๑๕
เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ ราชวรมหาวิหาร

พระร่วงและพระร่วงรางปืน

พระร่วง เป็นนามของพระพุทธรูปยืนขนาดใหญ่ ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นในลักษณะงายมือออก ที่เข้าใจกันว่า "ประทานพร" ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่พระวิหารด้านทิศเหนือ ขององค์พระปฐมเจดีย์ วัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร จังหวัดนครปฐม และได้รับการยกย่องว่า เป็นพระพุทธรูปปางประจำวันจันทร์

พระร่วงรางปืน เป็นพระเครื่องตระกูลหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น "จักรพรรดิแห่งพระเครื่องเนื้อชิน" พระร่วงรางปืนนี้ มีเอกลักษณ์ที่ด้านหลังเป็นร่องราง ส่วนด้านหน้าเป็นพระพุทธรูปยืน ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นในลักษณะหงายมือออกเช่นกัน จึงเป็นที่มาของชื่อพระว่า "พระร่วงรางปืน" ในเวลาต่อมา ของเดิมนั้นถูกขุดพบที่บริเวณเมืองเก่าชะเลียง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณเดียวกันกับที่เคยค้นพบองค์พระร่วงโรจนฤทธิ์ ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่องค์พระปฐมเจดีย์ ด้านทิศเหนือในปัจจุบัน

คำว่า "พระร่วง" เป็นชื่อที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นวาจาที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นราชวงศ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นวัตถุมงคลที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาตามความเชื่อ ที่เป็นไปตามยุคสมัย คำว่า "พระร่วง" จึงมีมาตั้งแต่สมัยลพบุรี สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์

สมัยลพบุรี เมืองละโว้ มีบุคคลชื่อว่า "ร่วง" มีวาจาศักดิ์สิทธิ์เรืองวิชาคม ใช้ชะลอมตักน้ำได้ ต่อมาไปบวชเป็นพระภิกษุ มีชื่อว่า "พระร่วง" ไปจำพรรษาอยู่ที่จังหวัดสุโขทัย พวกขอมพอทราบเรื่องว่า พระร่วงมีวาจาศักดิ์สิทธิ์ก็คิดจะส่งคนไปฆ่าทิ้งเสีย จึงส่งทหารไปติดตาม ให้ดำดินไปโผล่ที่วัดที่พระร่วงจำพรรษา ทหารขอมพอพบพระร่วงเข้าแต่ไม่รู้จักมาก่อนจึงถามว่า รู้จักพระร่วงไหม ? พระร่วงได้ฟังก็ทราบว่า เป็นขอมดำดินจะมาฆ่าตนเอง จึงใช้วาจาศักดิ์สิทธิ์ตอบไปว่า ให้รออยู่ ณ ที่ตรงนี้ก่อนจะไปตามมาให้ ขอมดำดินก็กลายสภาพเป็นหินไป ซึ่งบัดนี้ยังมีปรากฏอยู่ที่วัดตระพังทองตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย นี้เป็นเรื่องของพระร่วงสมัยลพบุรี ผสมประสานกับสมัยสุโขทัย และในสมัยลพบุรีนั้น ก็มีการสร้างพระร่วงรางปืนขึ้น ซึ่งเป็นวัตถุ

มงคลที่มีผู้ศรัทธาและมีชื่อเสียง เป็นที่นิยมสะสมกันมาก

ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๑๗๙๒ พระราชวงศ์พระร่วงก็เกิดขึ้นที่จังหวัดสุโขทัย โดยมี พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ เป็นกษัตริย์ปกครองเมือง เป็นปฐมบรมกษัตริย์ ผู้ที่เป็นรัชทายาทสืบต่อราชสันตติวงศ์ ปกครองบ้านเมืองต่อมาก็เรียกว่าเป็นราชวงศ์พระร่วง เช่น พระเจ้าลิไท พระองค์ผู้ทรงพระราชนิพนธ์ไตรภูมิพระร่วง และสร้างพระพุทธรูปต่าง ๆ ก็ให้นามว่า "พระร่วง" และในสมัยสุโขทัยนี้ ก็มีการสร้างพระร่วงรางปืนไว้เป็นที่ระลึกเช่นเดียวกัน

กาลเวลาล่วงมาถึง พ.ศ. ๑๘๙๓ เข้าสู่สมัยกรุงศรีอยุธยา สืบต่อมาจึงถึงสมัยที่ พระเจ้าเอกาทศรถ เสด็จขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ก็มีประวัติราชวงศ์เกี่ยวพันกับพระราชวงศ์พระร่วงสุโขทัย มาโดยตลอดเช่นกัน

มาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ สมัยที่พระองค์ยังทรงเป็นพระยุพราช ได้เสด็จประพาสหัวเมืองทางเหนือ เสด็จไปถึงเมืองศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ทรงค้นพบพระพุทธรูปชำรุดเป็นจำนวนมาก ได้ทรงทอดพระเนตรเห็นพระพุทธรูป ชำรุด เหลือแต่พระเศียร พระหัตถ์และพระบาท

ที่ยังสมบูรณ์อยู่ เป็นที่ต้องพระราชหฤทัย จึงรับสั่งให้นำมาที่กรุงเทพมหานคร แล้วโปรดเกล้าให้นายช่างปั้น แต่งในส่วนองค์พระพุทธรูปให้สมบูรณ์ แล้วประกอบให้เป็นพระพุทธรูปที่สมบูรณ์สวยงามมาก

เมื่อได้ประกอบเป็นองค์พระพุทธรูปสมบูรณ์แล้ว พระองค์ท่านก็ให้นำมาประดิษฐาน ณ พระวิหารด้านทิศเหนือขององค์พระปฐมเจดีย์ แล้วเสร็จในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๘ แล้วทรงถวายพระนามว่า **"พระร่วงโรจนฤทธิ์ศรีอินทราทิตย์ธรรมโมภาส มหาวชิราวุธราช ปูชนียบพิตร"**

เมื่อสรุปความเป็นมาของคำว่า **"พระร่วง"** แล้ว ก็จะได้อยู่ ๕ ประการ คือ

๑. **พระร่วงมีวาจาสิทธิ์** สามารถเสกขอมดำดินให้เป็นหินได้

๒. **พระร่วงคือพ่อขุนศรีอินทราทิตย์** เป็นชื่อของต้นตระกูลพระร่วง

๓. **พระร่วงรางปืน** เป็นชื่อพระเครื่องรูปทรงพระร่วงสร้างสมัยลพบุรี

๔. **พระร่วงรางปืน** เป็นชื่อพระเครื่องรูปทรงพระร่วง สร้างสมัยสุโขทัย

๕. **พระร่วงโรจนฤทธิ์ ศรีอินทราทิตย์ ธรรโมภาส มหาวชิราวุธราช ปูชนียบพิตร** เป็นชื่อของพระพุทธรูปยืนยกพระหัตถ์ขวาในลักษณะหงายมือออก สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๖ ประดิษฐานอยู่ที่องค์พระปฐมเจดีย์ ด้านทิศเหนือ

ความหมายของคำว่า **"พระร่วง"** ทั้ง ๕ ประการ ที่สรุปมานี้ ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ผสมประสานกัน

- **พระร่วงวาจาศักดิ์** เป็นชื่อของพระสงฆ์รูปหนึ่งในสมัยสุโขทัย ภายหลังจากลาสิกขาแล้ว ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ครองเมืองสุโขทัย

- **พระร่วง** คือ **พ่อขุนศรีอินทราทิตย์** เป็นชื่อของราชวงศ์กษัตริย์

- **พระร่วงรางปืน** สมัยลพบุรีและสมัยสุโขทัย เป็นชื่อของวัตถุมงคลรูปแบบอย่างหนึ่ง

- **พระร่วงโรจนฤทธิ์** เป็นพระพุทธรูปยืนองค์ใหญ่ สูง ๑๒ ศอก ๔ นิ้ว ประดิษฐานอยู่ ณ พระวิหาร

ด้านทิศเหนือขององค์พระปฐมเจดีย์ ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ ทรงพระราชทานให้อัญเชิญมาประดิษฐานไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ ถ้านับจาก พ.ศ. ๒๔๕๘ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้รวมเป็นเวลาครบ ๑๐๐ ปี

บัดนี้ กาลเวลาได้ล่วงเลยผ่านมาได้ ๑๐๐ ปี ถือได้ว่าเป็นกาลสมัยที่เป็นมงคลอย่างยิ่ง ทางวัดพระปฐมเจดีย์ โดยคณะกรรมการวัด มี **พระธรรมปริยัติเวที** เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ เป็นประธาน จึงพิจารณาที่จะกำหนดจัดงานฉลองสมโภชขึ้นเป็นเวลา ๓ วัน โดยเริ่มในวันที่ ๑-๒-๓ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่ก่อนที่จะถึงกำหนดการวันฉลองสมโภช ทางวัดพระปฐมเจดีย์ จะได้จัดสร้างพระพุทธรูปบูชาเป็นของที่ระลึก เป็นอนุสรณ์ที่สักการะบูชาในโอกาสสำคัญ ดังนี้ คือ

๑. **พระพุทธรูป พระร่วงจำลอง** ขนาดสูง ๒.๔๕ เมตร สร้างจำนวน ๔ องค์

๒. **พระร่วงจำลองบูชา** ขนาด ๑๕ นิ้ว รุ่น ๑๐๐ ปี สร้างจำนวน ๙๙๙ องค์

๓. **เหรียญหล่อพระร่วงรางปืน ๑๐๐ ปี** เนื้อระฆังมีเกร็ด สร้างเป็น ๒ พิมพ์ ๆ ละ ๑๐,๐๐๐ เหรียญ

เหรียญละ ๑๙๙ บาท

๔. **เหรียญพระร่วงใบมะยม ๑๐๐ ปี** เนื้อโลหะพิเศษ สร้างจำนวน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ บูชาเหรียญละ ๙๙ บาท มอบให้แก่ผู้ศรัทธาที่มาจารึกชื่อลงในแผ่นทอง

ในการหล่อพระร่วงบูชา ขนาดสูง ๒.๔๕ เมตร จำนวน ๔ องค์นั้น จะทำพิธีหล่อในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ปีนี้ด้วย เวลา ๑๔.๓๙ น. สมโณฤกษ์ ณ มณฑลพิธีถนนหน้าพระร่วงฯ จำนวน ๒ องค์ และจะทำพิธีหล่อในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๓๙ น. ราชาฤกษ์ ณ มณฑลพิธีถนนหน้าพระร่วงฯ อีก ๒ องค์

บัดนี้ จึงขอเชิญชวนท่านพุทธศาสนิกชน ท่านผู้ศรัทธาทั้งหลาย ได้มาร่วมกันเขียนแผ่นทอง ลงชื่อตัวเอง หรือลงชื่อผู้มีพระคุณ บันทึกไว้ในแผ่นทอง เพื่อนำไปหล่อเป็นองค์พระพุทธรูปพระร่วงจำลองไว้ ให้ผู้ศรัทธาได้ปิดทอง บูชาตลอดไป เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัวสืบไป และแผ่นทองทั้งหมดนั้น ตามที่ผู้ศรัทธาได้ร่วมกันลงชื่อไว้แล้ว จะได้นำเอาไปใส่เบ้าหล่อหลอมรวมกันขึ้นเป็นองค์พระร่วงฯ มีขนาดสูง ๒.๔๕ เมตร

ดังนั้น ขอเชิญชวนท่านพุทธศาสนิกชน ท่านผู้ศรัทธาทั้งหลาย มาร่วมกันเขียนแผ่นทองได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป และมาร่วมกันในพิธีเททองหล่อองค์พระร่วงจำลอง กำหนดในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นมงคลสมัยที่ครบรอบ ๑๐๐ ปี ที่สถาปนาองค์พระร่วงโรจนฤทธิ์ฯ มาประดิษฐานไว้ ณ พระวิหารด้านทิศเหนือของององค์พระปฐมเจดีย์ อันเป็นมงคลสถานแห่งนี้

เหรียญพระร่วงรางปืน เป็นชื่อเก่าสมัยสุโขทัย วัดพระปฐมเจดีย์ได้อัญเชิญรูปแบบมาสร้างขึ้นใหม่ เป็นเนื้อระฆังมีเกร็ด เป็นพระเครื่องที่มีลักษณะประติมากรรมที่งดงาม สง่าผึ่งผาย มีพระพุทธลักษณะเป็นพระยืนประทานพร มีอานิสงส์สูงส่งทางโชคลาภ เมตตามหานิยม แคล้วคลาด คงกระพันและป้องกันอัคคีภัย ป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ เหรียญหล่อพระร่วงรางปืน เนื้อระฆังมีเกร็ด มี ๒ พิมพ์ และเหรียญพระร่วงใบมะยม เนื้อโลหะพิเศษ มี ๑ พิมพ์ สร้างขึ้นเพื่อมอบให้ ผู้ที่สนใจนำไปบูชา เพื่อความเป็นสิริมงคล เชิญติดต่อสอบถามได้ที่สำนักงานจัดประโยชน์ และรักษาองค์พระปฐมเจดีย์ หรือที่แผนกการกุศลของวัดพระปฐมเจดีย์

โทรศัพท์ ๐๓๔-๒๔๒๑๔๓ และ ๐๘๑-๙๙๕๕๕๗๗ สอบถามได้ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

อนึ่ง ผู้ที่ประสงค์จะบริจาคแผ่นทองเขียนชื่อตนเอง หรือเขียนชื่อผู้มีพระคุณ เพื่อร่วมเททองหล่อหลอมเป็นองค์พระร่วงจำลอง ก็ติดต่อแจ้งความประสงค์ได้ที่สำนักงานจัดประโยชน์และรักษาองค์พระปฐมเจดีย์ ได้เช่นเดียวกัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

(พระธรรมปริยัติเวที)

เจ้าคณะภาค ๑๕

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ ราชวรมหาวิหาร

คาถาชินบัญชรมีต้นกำเนิดที่ศักดิ์สิทธิ์

ในราวปี พ.ศ. ๒๑๐๐ อาจจะก่อนหรือหลังก็ได้ มีพระราชาของประเทศศรีลังกาองค์หนึ่ง โหรหลวงได้ทำนายทายทักดวงชะตาของพระราชโอรสว่า เมื่อมีอายุครบ ๗ ปี ๗ เดือนในวันใด วันนั้น ราชกุมารจักถึงฆาตด้วยถูกอัสนีบาต ในช่วงแรก ๆ พระราชาไม่ทรงเชื่อ แต่พอกาลเวลาล่วงมาถึง เมื่อพระราชโอรสมีอายุย่างเข้าปีที่ ๗ ยังเหลืออีก ๗ เดือน พระราชกลับเกิดความกังวล กลัวว่าคำทำนายของโหรจะเป็นจริง จึงปรึกษากับพระมหาเถระผู้ใหญ่ ให้หาทางช่วยไม่ให้ภัยเกิดขึ้นแก่พระราชโอรส พระมหาเถระลังกา จำนวน ๑๔ รูป จึงประชุมร่วมกันแต่งคาถาชินบัญชร ซึ่งมีพระพุทธคุณ ของพระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ พร้อมด้วยพระคุณของพระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ และบารมีของพระอรหันตสาวก ที่เป็นเอตทัคคะทั้ง ๘๐ องค์ อีกทั้งอำนาจและพลังของพระสูตรและพระปริตต่าง ๆ ประมวลมารวมกันทั้งหมด จนเกิด

ความขลัง สร้างพลังในการปกป้องคุ้มครองภัยให้แก่พระราชโอรสได้

พระมหาเถระทั้ง ๑๔ องค์ ครั้นแต่งคาถาชินบัญชรเสร็จแล้ว ก็มอบให้พระราชโอรสนำไปท่องบ่นภาวนาทุกวันจนจำได้ขึ้นใจ และใช้ภาวนาเป็นประจำทุกวัน เมื่อถึงวันครบกำหนด ๗ ปี ๗ เดือน พอดี ได้เกิดสายฟ้าฟาดลงมากลางกรุงลังกาอย่างรุนแรงจริงๆ แต่ไม่ถูกองค์พระราชโอรส กลับแฉลบไปผ่าลงเอาก้อนหินก้อนหนึ่ง ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของพระราชวัง เป็นที่ร่ำลือกันทั่วเกาะลังกาว่าเพราะเหตุที่พระราชโอรสได้ท่องบ่นคาถาชินบัญชร อย่างอุกฤษฎ์ ตลอดเวลาหลายเดือนนั่นเอง จึงแคล้วคลาดปลอดภัยอย่างปาฏิหาริย์ เรื่องนี้อาจจะเป็นปาฏิหาริย์ครั้งแรกของคาถาชินบัญชรก็ได้

จากปี พ.ศ. ๒๓๔๘ - ๒๔๑๔ เป็นเวลา ๖๖ ปี เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) ได้ใช้คาถาชินบัญชรเสกสมเด็จวัดระฆัง วัดบางขุนพรหม วัดเกตุไชโย จนสมเด็จปรากฏเกียรติคุณเป็นที่รู้จักกันทั่วไป มีความขลังและศักดิ์สิทธิ์มาโดยตลอดจนถึงทุกวันนี้

เหตุที่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) ได้เดินทางไปพบคัมภีร์เก่าที่เจดีย์ร้างแห่งหนึ่ง ใกล้ถ้ำอิสีคูหาสวรรค์ที่เมืองกำแพงเพชร **เขียนเป็นภาษาบาลี เขียนด้วยตัวอักษรธรรมล้านนา** มีชื่อว่า **คาถาชัยบัญชร** แต่ไม่ปรากฏชื่อผู้ประพันธ์ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) ได้น้อมนำพระคาถาชัยบัญชรนั้นมาท่องบ่นและใช้อธิษฐานจิตภาวนาเสกอธิษฐานพระสมเด็จพิมพ์ต่างๆ ที่ท่านได้สร้างขึ้นไว้ทุกรุ่นทุกพิมพ์ ทำให้สมเด็จทุกพิมพ์ ต่างขลังและศักดิ์สิทธิ์ทุกองค์ คนทั่วไปไม่รู้ที่มาที่ไป ก็คิดกันเอาเองว่า สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) เป็นผู้แต่งคาถาชินบัญชรขึ้นมา **แท้จริงผู้แต่ง คือ พระมหาเถระลังกา** แต่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ท่านนำมาใช้เหมือนกับท่านแต่งเอง

ต่อมา มีผู้เชี่ยวชาญภาษาโบราณได้ไปพบคัมภีร์ใบลานที่จารโดย **พระชัยมังคละ** เมื่อได้ปริวรรต แปลความหมายออกมา จึงได้ทราบว่า **พระคาถาชินบัญชรนี้มีต้นกำเนิดมาจากประเทศศรีลังกา ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้นแล้ว พระคาถานี้มีประวัติเล่าว่า เนื่องจากสถานที่**

ประชุมกันของพระมหาเถระผู้แต่งคาถานี้ อยู่ในปราสาทชั้นที่ ๗ ของพระราชา ตั้งอยู่ใกล้กับ "ปล่องเบ็งชร" (คูหาที่เปิดช่องหน้าต่าง) คาถานั้นในลังกาจึงมีชื่อเรียกว่า "ชัยบัญชร" แต่ต่อมานิยมเรียนกันว่า "คาถาชินบัญชร"

(พระธรรมปริยัติเวที)

เจ้าคณะภาค ๑๕

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ ราชวรมหาวิหาร

ประวัติคาถาชินบัญชร

พระคาถาชินบัญชร เป็นพระคาถาที่สำคัญของเจ้าประคุณ **สมเด็จพระพุฒาจารย์** (โต พฺรหฺมรํสี) วัดระฆังโฆษิตาราม วรมหาวิหาร เป็นบทคาถาสำคัญที่เจ้าประคุณสมเด็จฯ ใช้ปลุกเสกพระสมเด็จที่สร้างขึ้นทุกครั้ง เจ้าประคุณสมเด็จฯ สร้างพระพิมพ์สมเด็จครั้งแรกตั้งแต่ พ.ศ.๒๓๔๘ สร้างครั้งสุดท้าย พ.ศ. ๒๔๑๔ นับเป็นเวลา ๖๖ ปี จำนวนพระพิมพ์สมเด็จที่ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ สร้างขึ้นจำนวนคงจะนับไม่ถ้วน ที่โด่งดังก็มีอยู่ ๓ วัด คือ ๑. สมเด็จพิมพ์วัดระฆัง ๒. สมเด็จพิมพ์วัดบางขุนพรหม ๓. สมเด็จพิมพ์วัดเกตุไชโย ในการสร้างพระพิมพ์สมเด็จของท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ นั้น ขลังและศักดิ์สิทธิ์ทุกองค์และทุกพิมพ์

คราวหนึ่ง **พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว** มีรับสั่งถามเจ้าประคุณสมเด็จฯ ว่า เหตุใด สมเด็จ วัดระฆังจึงศักดิ์สิทธิ์ เจ้าประคุณสมเด็จฯ ถวายพระพรตอบว่า

เหตุที่สมเด็จวัดระฆังมีความศักดิ์สิทธิ์ เพราะปลุกเสกด้วยพระคาถาชินบัญชร

เมื่อพูดถึงพระคาถาชินบัญชรแล้ว ผู้เขียนค้นหาประวัติคาถาชินบัญชรตามหนังสือต่าง ๆ หลายเล่ม เพราะผู้เขียนอยากทราบว่า คาถาชินบัญชร เกิดขึ้นเมื่อไร เกิดขึ้นที่ไหน ใครเป็นผู้แต่ง อ่านแล้วมีความสับสนมากมาย เพราะแต่ละตำราแตกต่างกัน เมื่ออ่านมาก ๆ แล้วพอได้ที่นำมาสรุปได้ว่า คาถาชินบัญชรนี้ เกิดขึ้นมาในราว พ.ศ. ๒๑๐๐ ปี นับมาถึงปัจจุบันก็เป็นเวลาถึง ๔๕๗ ปี นัยว่าพระมหาเถระลังกา เป็นผู้แต่ง บางท่านก็แสดงว่า พระเถระพม่า เป็นผู้แต่ง บางท่านก็แสดงว่า พระเถระชาวลำพูนหรือชาวเชียงใหม่ ของประเทศไทย เป็นผู้แต่ง สรุปได้ว่า คาถาชินบัญชรนี้ มีมาก่อนท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ ที่จะนำมาใช้ถึง ๓๕๐ ปี มีคำถามที่หลายคนสงสัยว่า คาถาชินบัญชรนี้เจ้าประคุณสมเด็จฯ แต่งเองหรือเปล่า ถ้าทราบว่า คาถาชินบัญชรนี้ เกิดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๑๐๐ ก็ไม่ใช่เจ้าประคุณสมเด็จฯ แต่ง ในเมื่อเจ้าประคุณสมเด็จฯ ไม่ได้แต่งเองแล้วท่านไปเอาคาถาชินบัญชรนี้มาจากไหน

เมื่อได้ศึกษาแล้ว ก็จะทราบได้ว่า ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ ได้ไปพบคัมภีร์เก่าในเจดีย์แห่งหนึ่งในเขตวัดร้างเมืองกำแพงเพชร ในคัมภีร์นั้นมีคาถาชินบัญชรอยู่ด้วยไม่ได้ระบุนามผู้แต่งไว้ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ (โต) ก็ใช้คาถา ชินบัญชรนั้นปลุกเสกพระสมเด็จทั้ง ๓ วัดมาโดยตลอด จนถึงกาลที่ท่านมรณภาพ

คนทั่วไปไม่รู้ที่มาที่ไปก็คิดกันเอาเองว่า **สมเด็จพระพุฒาจารย์** (โต) เป็นผู้แต่งคาถาชินบัญชร สรุปว่าสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ถึงท่านจะไม่ได้แต่งพระคาถาชินบัญชร แต่ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ ก็นำคาถาชินบัญชรมาใช้ปลุกเสกพระสมเด็จ วัดระฆัง วัดบางขุนพรหม วัดเกตุไชโย จนมีความขลังและศักดิ์สิทธิ์ทุกองค์ จากราคาเป็นร้อย ก็ขึ้นราคาเป็นพัน เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้าน เป็นสิบล้าน เป็นห้าสิบล้าน จนถึงเป็นร้อยล้าน ก็มีผู้เขียนได้ยินมา โดยลำดับ สังคมในอดีตก่อนเจ้าประคุณสมเด็จฯ ก็ใช้คาถาชินบัญชรในพิธีต่าง ๆ กันมาก็มาก แต่ไม่ขลังและศักดิ์สิทธิ์ เหมือนท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ

(โต) นำมาใช้ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ นำคาถาชินบัญชรมาใช้ มีความขลังตลอด เพราะท่านใช้เป็นประจำทุกวัน จนกลายเป็นเหมือนว่า คาถาชินบัญชรนี้ เจ้าประคุณสมเด็จฯ เป็นผู้แต่ง ความจริงท่านได้มาจากคัมภีร์เก่า นำมาใช้จนศักดิ์สิทธิ์ และมีคนเป็นจำนวนมากที่นำเอาคาถาชินบัญชรมาสวดภาวนาใช้เป็นประจำ ตามเจ้าประคุณสมเด็จฯ ก็ทำให้ผู้ที่นำเอาคาถาชินบัญชรมาใช้สวด เป็นประจำเจริญรุ่งเรืองกันทุกคน และในสถานที่ใด มีพิธีมหาพุทธาภิเษก พระสงฆ์ที่เจริญพระพุทธมนต์ก็ดี พระมหานาคผู้สวดคาถาพุทธาภิเษกก็ดี ก็จะสวดต่อด้วยคาถาชินบัญชรตลอด

สรุปได้ว่า คาถาชินบัญชรมีมาก่อน สมเด็จพิมพ์วัดระฆัง สมเด็จพิมพ์วัดบางขุนพรหม สมเด็จพิมพ์วัดเกตุไชโย พิมพ์พระสมเด็จทั้ง ๓ วัด มีมาทีหลัง แต่สิ่งที่มาทีหลังดังกว่า คาถาชินบัญชรจะอยู่ที่ไหนอยู่กับใคร ก็ไม่มีราคาปรากฏให้เห็น แต่ถ้าสมเด็จวัดระฆังพิมพ์ใหญ่ พิมพ์พระประธาน อยู่กับใคร จะมีราคาเป็นล้าน ห้าล้าน

สิบล้าน ห้าสิบล้าน จนถึงร้อยล้าน ถ้าอยู่กับบุคคลที่สำคัญ ๆ ก็ยิ่งมีราคาแพงมากขึ้น

พระสมเด็จวัดระฆัง มีราคาได้เพราะคาถาชินบัญชร ฉะนั้น ผู้เขียนจึงขอเชิญชวนผู้อ่านทั้งหลาย มาสวดคาถาชินบัญชรกันเถอะ ถึงจะไม่มีสมเด็จวัดระฆังห้อยคอ แต่ถ้าได้สวดคาถาชินบัญชรเป็นประจำทุกวันแล้วก็เหมือนกับมีสมเด็จวัดระฆังห้อยคอเช่นเดียวกัน จึงขอเชิญสวดคาถาชินบัญชรกันเถิด คาถาชินบัญชรก็มีหลายฉบับ จะเลือกสวดฉบับไหนก็ได้เอาฉบับเดียว แต่วัดพระปฐมเจดีย์ได้ปรับปรุงเป็นพิเศษใช้เฉพาะในวัดพระปฐมเจดีย์ แต่ผู้ใดเห็นชอบ จะนำไปใช้ก็ได้ ไม่สงวนลิกขสิทธิ์ สวดภาษาบาลีแล้ว ขอให้อ่านภาษาไทยด้วย จะได้ทราบความหมาย และเกิดความเลื่อมใสมากขึ้น ผู้เขียนแปลย่อเอาความหมายไว้เท่านั้น ส่วนความพิศดารก็มีครบถ้วนตามคาถาที่สวดนั้น

ชินบัญชร มีความหมายแปลได้มากมาย แต่ในที่นี้ขอให้ความหมายคำแปลไว้ ๓ ประการ

๑. ชินบัญชร แปลว่า **พระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า**

๒. ชินบัญชร แปลว่า **ประตูแห่งชัยชนะ**

๓. ชินบัญชร แปลว่า **เกาะเพชร หรือกำแพงแก้ว**

ในคาถาชินบัญชรมี ๑๔ คาถา ซึ่งเรียกว่า **คาถาจักรพรรดิ์** จักรพรรดิ์ ก็คือ พระเจ้าจักรพรรดิ์ และ พระเจ้าจักรพรรดิ์ มีสมบัติจักรพรรดิ์เป็นแก้ว ๗ ประการ คือ ๑. จักรแก้ว ๒. ช้างแก้ว ๓. ม้าแก้ว ๔. แก้วมณี ๕. นางแก้ว ๖. ขุนคลังแก้ว ๗. ขุนพลแก้ว ผู้ใดได้สวดคาถาชินบัญชรแล้ว จะมีสมบัติจักรพรรดิ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ในคาถาชินบัญชรนั้นมีเนื้อหาสาระเป็นความหมายที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระนามของพระพุทธเจ้า เป็นนามของพระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ เป็นนามของพระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า ที่เป็นเอตทัคคะทั้ง ๘๐ องค์ เป็นชื่อพระสูตรต่าง ๆ เป็นชื่อพระปริตรต่าง ๆ อัญเชิญมาประดิษฐานทั่วทั้งตัวตามอวัยวะน้อยใหญ่ทั้ง ๓๒ ประการ อัญเชิญเดชานุภาพ ของพระชินเจ้า มาขจัดปัดเป่าความเจ็บไข้และอุปัทวะต่าง ๆ ทั้งภายนอกภายในให้หมดสิ้นไป

ดังนั้น คาถาชินบัญชร จึงเป็นคาถาที่ผู้สวดจะอยู่ในกรอบพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าเสมอ คาถาชินบัญชร จะเป็นประตูแห่งชัยชนะเสมอ คาถาชินบัญชรจะเป็นเกาะเพชร เป็นกำแพงแก้ว เป็นคาถาจักรพรรดิ์ป้องกันผู้สวดเสมอ ผู้สวดสวดแล้วได้ผลานิสงส์อย่างไร นึกอธิษฐานหรือปรารถนาให้ผู้ใด ผู้นั้นก็ได้รับอานิสงส์นั้นด้วยเช่นกัน

จึงขอเชิญชวนท่านผู้อ่านหนังสือเล่มนี้ มาสวดคาถาชินบัญชรกันเถิด ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นสิริมงคลจะมีแก่เราท่านทั้งหลาย ในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ อย่างแน่นอน ฯ

(พระธรรมปริยัติเวที)

เจ้าคณะภาค ๑๕

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ ราชวรมหาวิหาร

ผู้เรียบเรียง

คำแสดงตนเป็นพุทธมามกะ

เอเต มะยัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ,
ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามะ,
ธัมมัญจะ สังฆัญจะ,
พุทธะมามะกาติ โน, สังโฆ ธาเรตุฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ , ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ขอถึงพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
แม้ปรินิพพานไปนานแล้ว, ขอถึงพระธรรม,
และขอถึงพระสงฆ์, เป็นที่พึ่งตลอดชีวิต, ขอพระสงฆ์
จงจำข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ว่า "เป็นพุทธมามกะ",
ตั้งแต่บัดนี้ตลอดไปฯ

*****

ขอเชิญกล่าวคำแสดงตนเป็นพุทธมามกะก่อน
แล้วสวดคาถาชินบัญชร จะได้รับอานิสงส์โดยทั่วกัน

คาถาชินบัญชร

ฉบับปรับปรุงใช้ วัดพระปฐมเจดีย์

๑. ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชต๎วา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา
๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร
๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัส๎มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก
๖. เกสันเต ปิฏฐิภาคัส๎มิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี

เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ

๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา

๑๐. ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง

๑๑. ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง

๑๒. อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสาปะการะสัณฐิตา
ชินานาพะละสังยุตตา สัตตัปปาการะลังกะตา

๑๓. วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา

๑๔. วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล

สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา
อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติฯ

คาถาชินบัญชร แปล ฉบับปรับปรุงใช้
วัดพระปฐมเจดีย์

ขอเชิญ พระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ มี พระตัณหังกรเป็นต้น
ประดิษฐานเหนือกระหม่อมของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระพุทธเจ้า
ประดิษฐานเหนือศรีษะของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระธรรม
ประดิษฐานที่ดวงตาทั้งคู่ของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระสงฆ์
ประดิษฐานที่อุระของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระอนุรุทธะ
ประดิษฐานที่หทัยของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระสารีบุตร
ประดิษฐานที่แขนเบื้องขวาของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระโมคคัลลานะ
ประดิษฐานที่แขนเบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระอัญญาโกณฑัญญะ
ประดิษฐาน ณ เบื้องหลังของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระอานนท์และพระราหุล
ประดิษฐานที่หูเบื้องขวาของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระกัสสะและพระมหานามะ
ประดิษฐานที่หูเบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระโสภิตะ
จงสถิตย์นั่งที่ส่วนเบื้องหลังท้ายทอยของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระกุมารกัสสปะ
ประดิษฐานอยู่ประจำที่ปากของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระปุณณะ พระองคุลิมาร พระอุบาลี พระนันทะ
พระสีวลี
จงมาปรากฏเป็นรอยเจิมที่หน้าผากของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระเถระ ๘๐ ที่เหลือ
จงประดิษฐานที่อวัยวะน้อยใหญ่ของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระรัตนสูตร
จงปรากฏ ณ เบื้องหน้าของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระเมตตสูตร
จงปรากฏ ณ เบื้องขวาของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระองคุลีมาลสูตร
จงปรากฏ ณ เบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระธชัคคสูตร
จงปรากฏ ณ เบื้องหลังของข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระขันธปริตร พระโมรปริตร พระอาฏานาฏิยสูตร
ปรากฏเป็นร่มกางกั้นในอากาศให้ข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระปริตรและพระสูตรที่เหลือ ปรากฏเป็นกำแพง
ป้องกันข้าพเจ้า

ขอเชิญ พระปริตรและพระสูตรอันประกอบ ด้วยอำนาจ
และพลังของพระชินเจ้า
ประดับเป็นกำแพง ๗ ชั้น ป้องกันข้าพเจ้า

อาพาธทั้งหลายอันเกิดจากลมและดีที่กำเริบเป็นต้น
อุปัทวะทั้งภายนอกภายใน จงถึงความพินาจไปไม่เหลือ
ด้วยเดชแห่งพระพุทธเจ้าผู้ชนะตลอดกาล
เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า
ด้วยกิจของตนในกาลทุกเมื่อ

ขอพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ โปรดคุ้มครองข้าพเจ้า ผู้อยู่ในท่ามกลางแห่งพระธรรมวินัย ของพระพุทธเจ้า บนพื้นปฐวีดล ในกาลทุกเมื่อ

ข้าพเจ้าผู้มีมนต์อย่างนี้ คุ้มครองดีแล้ว รักษาดีแล้ว มีอุปัทวะอันชนะแล้ว ด้วยอานุภาพแห่ง พระชินเจ้า มีหมู่ข้าศึกอันชนะแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมเจ้า มีอันตรายอันชนะแล้ว ด้วยอานุภาพ แห่งพระสงฆเจ้า เป็นผู้อันอานุภาพแห่งพระสัทธรรมปกป้องแล้ว ท่องเที่ยวไป ในบัญชรของพระชินเจ้า ตลอดกาลแล ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโวจะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสา นิสังสา ปาฏิกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะ ฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ ฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ ฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ เทวะตา รักขันติ ฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ ฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ ฯ อะสัมมูฬ์โห กาลัง กะโรติ ฯ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พรัห์มะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสา นิสังสา ปาฏิกังขาติ ฯ อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ แปล

ข้าพเจ้าคือพระอานนท์ ได้สดับมาแล้วอย่างนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้า เสด็จประทับอยู่ที่เชตวันมหาวิหาร อารามของอนาถะบิณฑิกะคฤหบดีแห่งสาวัตถี ในการนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสเรียกพระภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุเหล่านั้นทูลรับว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสคำนี้ว่า

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อเมตตาเป็นธรรมเครื่องหลุดพ้นแห่งจิต อันบุคคล ปฏิบัติจนคุ้นเคยแล้ว บำเพ็ญแล้ว กระทำให้มากแล้ว กระทำให้ชำนาญแล้ว กระทำให้เป็นที่ตั้งแห่งใจแล้ว เฝ้าดูอยู่แล้ว สั่งสมอยู่แล้ว ยินดียิ่งแล้ว อานิสงส์ ๑๑ ประการ อันบุคคลพึงหวังได้ ดังนี้ อานิสงส์ ๑๑ ประการ อะไรบ้าง ? อานิสงส์ ๑๑ ประการ คือ

๑. นอนหลับอยู่ก็เป็นสุข

๒. ตื่นขึ้นก็เป็นสุข

๓. นอนหลับไม่ฝันร้าย

๔. เป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย

๕. เป็นที่รักของอมนุษย์ทั้งหลาย

๖. เทวดาย่อมคุ้มครองรักษา

๗. ไฟก็ดี ยาพิษก็ดี ศัตราก็ดี ทำอันตรายไม่ได้

๘. จิตย่อมเป็นสมาธิได้รวดเร็ว

๙. ผิวหน้าย่อมผ่องใส

๑๐. เป็นผู้ไม่ลุ่มหลงทำกาลกิริยา

๑๑. เมื่อยังไม่บรรลุคุณวิเศษอันยิ่ง ๆ ขึ้นไป ย่อมเป็นผู้เข้าถึงพรหมโลก

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อเมตตาเป็นธรรมเครื่องหลุดพ้นแห่งจิต อันบุคคล ปฏิบัติจนคุ้นเคยแล้ว บำเพ็ญแล้ว กระทำให้มากแล้ว กระทำให้ชำนาญแล้ว กระทำให้เป็นที่ตั้งแห่งใจแล้ว เฝ้าดูอยู่แล้ว สั่งสมอยู่แล้ว ยินดียิ่งแล้ว อานิสงส์ ๑๑ ประการเหล่านี้ อันบุคคล พึงหวังได้อย่างแน่นอน ดังนี้

พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสธรรมปริยายอันนี้แล้ว พระภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น ก็มีใจยินดี พอใจในภาษิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ด้วยประการฉะนี้แล ฯ

อภิธรรมนิทาน

กะรุณา วิยะ สัตเตสุ ปัญญา ยัสสะ มะเหสิโน
เญยยะธัมเมสุ สัพเพสุ ปะวัตติตถะ ยะถารุจิง
ทะยายะ ตายะ สัตเตสุ สะมุสสาหิตะมานะโส
ปาฏิเหราวะสานัมหิ วะสันโต ติทะสาละเย
ปาริจฉัตตะกะมูลัมหิ ปัณฑุกัมพะละนามะเก
สิลาสะเน สันนิสินโน อาทิจโจวะ ยุคันธะเร
จักกะวาฬะสะหัสเสหิ ทะสะหาคัมมะ สัพพะโส
สันนิสินเนนะ เทวานัง คะเณนะ ปะริวาริโต
มาตะรัง ปะมุขัง กัตวา ตัสสา ปัญญายะ เตชะสา
อภิธัมมะกะถัง มัคคัง เทวานัง สัมปะวัตตะยิ
ตัสสะ ปาเท นะมัสสิต์วา สัมพุทธัสสะ สิรีมะโต
สัทธัมมัญจัสสะ ปูเชต์วา กัต์วา สังฆัสสะ จัญชะลิง
นิปัจจะการัสเสตัสสะ กตัสสะ ระตะนัตตะเย
อานุภาเวนะ โสเสต์วา อันตะราเย อะเสสะโต
อิติ เม ภาสะมานัสสะ อะภิธัมมะกะถัง อิมัง
อะวิกขิต์วา นิสาเมถะ ทุลละภา หิ อะยัง กะถาฯ

เอกัง สะมะยัง ภะคะวา เทเวสุ วิหะระติ ตาวะติงเสสุ ปาริจฉัตตะกะมูลัมหิ ปัณฑุกัมพะละสิลายัง ตัต๎ระ โข ภะคะวา เทวานัง ตาวะติงสานัง อะภิธัมมะกะถัง กะเถสิ

จิตตะวิภัตติรูปัญจะ นิกเขโป อัตถะโยชะนา
คัมภีรัง นิปุณัง ฐานัง ตัมปิ พุทเธนะ เทสิตัง ฯ

อภิธรรมนิทาน คำแปล

พระญาณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่พระองค์ใด ดำเนินไปแล้ว ในเญยยธรรมทั้งปวง ตามความพอพระทัย เปรียบดั่งพระกรุณาที่แผ่ไปในสัตว์โลกทั้งปวง

พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น มีพระหฤทัยอันพระกรุณานั้นให้อุตสาหะแล้วแก่สัตว์โลกทั้งปวง เมื่อทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์แล้ว ได้เสด็จประทับบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ประทับนั่ง ณ ปัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ที่ใต้ร่มไม้ปาริฉัตตกะ ทรงมีพระสิริโสภาคดุจแสงอาทิตย์อ่อน ๆ ส่องสว่างเหนือยอดเขายุคันธรผู้อันหมู่แห่งเทวดามาแล้วจากหมื่นจักรวาล นั่งแวดล้อมประชุมกันแล้ว โดยรอบ โดยประการทั้งปวง ทรงกระทำท้าวสันดุสิตเทพบุตร ผู้เคยเป็นพระมารดาให้เป็นประธาน ทรงแสดงลำดับพระอภิธรรมกถา ด้วยเดชานุภาพแห่งปัญญานั้น แก่เหล่าทวยเทพทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอนมัสการพระยุคลบาทของสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ทรงสิริโสภาคพระองค์นั้น ขอบูชาพระสัทธรรม และทำอัญชลีต่อพระสงฆ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น ด้วยอานุภาพแห่งการทำความนอบน้อมในพระรัตนตรัยที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วนั้น

ขออันตรายทั้งหลายจงเสื่อมสลายไปโดยไม่มีส่วนเหลือเถิด

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ขอสาธุชนทั้งหลาย อย่ามีจิตฟุ้งซ่าน จงตั้งใจสดับฟังพระอภิธรรมกถานี้ ของข้าพเจ้าผู้แสดงอยู่ (ณ บัดนี้) เพราะว่า กถาเช่นนี้หาฟังได้ยาก

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ บัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ที่ใต้ร่มไม้ปาริฉัตตกะ ในหมู่เทวดาชั้นดาวดึงส์ ณ สถานที่นั้นแล พระผู้มีพระภาคทรงแสดงอภิธรรมกถาแก่เหล่าเทวดาชั้นดาวดึงส์

พระบาลี (ธรรมสังคณีปกรณ์) คือ จิตฺตวิภตฺติ (การจำแนกจิต) รูปวิภตฺติ (การจำแนกรูป) นิกฺเขปราสิ (กองแสดงโดยย่อ) และอัตฺถุทธาระ (การแสดงเนื้อความ) มีอรรถละเอียดลึกซึ้ง แม้พระบาลีนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ทรงแสดงแล้ว

พระร่วง ๑๐๐ ปี

อานุภาเวน สทา โสตถี ภวันตุ เต

สมเด็จวัดระฆัง

สมเด็จบางขุนพรหม

สมเด็จวัดเกศไชโย

สมเด็จวัดพระปฐมเจดีย์

พระร่วงบูชา สูง ๑๕ นิ้ว จำนวน ๙๙๙ องค์

พระร่วง ๑๐๐ ปี ประทานพร ๑๐ ประการ คือ

๑. ให้เกิดในตระกูลที่ดี
๒. ให้มั่งมีเงินทอง
๓. ให้รูปร่างงดงาม
๔. ให้อายุยั่งยืนนาน
๕. ให้ลูกหลานมีชื่อเสียง
๖. ให้ครอบครัวมีความสุข
๗. ให้มีปัญญาล้ำเลิศ
๘. ให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง
๙. ให้ยศตำแหน่งเพิ่มพูล
๑๐. ให้สมบูรณ์ด้วยอำนาจวาสนา